

Dimecres 2 durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 3,1-6): En una altra ocasió, Jesús va entrar a la sinagoga. Hi havia allí un home que tenia la mà paralitzada. Ells l'espiaven per veure si el curaria en dissabte i així poder-lo acusar. Jesús diu a l'home que tenia la mà paralitzada: «Aixeca't i posa't aquí al mig». Llavors els pregunta: «Què és permès en dissabte: fer el bé o fer el mal, salvar una vida o deixar-la perdre?». Però ells callaven. Jesús se'ls anà mirant, indignat i entristit per l'enduriment del seu cor, i digué a aquell home: «Estén la mà». Ell la va estendre, i la mà recobrà el moviment. Els fariseus sortiren i llavors mateix, juntament amb els partidaris d'Herodes, començaren a fer plans contra Jesús per fer-lo morir.

«Què és permès en dissabte: fer el bé o fer el mal, salvar una vida o deixar-la perdre?»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens ensenya que cal obrar el bé en tot temps: no hi ha un temps per fer el bé i un altre per negligir l'amor als altres. L'amor que ens ve de Déu ens porta a la Llei suprema, que ens va deixar Jesús amb el manament nou: «Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat» (Jn 13,34). Jesús no deroga ni critica la Llei de Moisès, ja que Ell mateix compleix els seus preceptes i acut a la sinagoga el dissabte; el que Jesús critica és la interpretació estreta de la Llei que han fet els mestres i els fariseus, una interpretació que deixa poc lloc a la misericòrdia.

Jesucrist ha vingut a proclamar l'Evangeli de la salvació, però els seus adversaris, lluny de deixar-se convèncer, busquen pretextos contra Ell: «Hi havia un home que tenia la mà paralitzada i ells esperaven a veure si el curaria en dissabte per poder-lo acusar» (Mc 3,1-2). Al mateix temps que podem veure l'acció de la gràcia, hi constatem la duresa de cor d'uns homes orgullosos que creuen tenir la veritat de la seva banda. Van experimentar alegria els fariseus en veure aquell pobre home amb la salut restablerta? No, ben al contrari, es van encegar més encara, fins el punt

d'anar a fer tractes amb els herodians —llurs enemics naturals— per a mirar de perdre Jesús, curiosa aliança!

Amb la seva acció, Jesús allibera també el dissabte de les cadenes amb les quals l'havien lligat els mestres de la Llei i els fariseus i el retorna al seu sentit veritable: dia de comunió entre Déu i l'home, dia d'alliberament de l'esclavatge, dia de salvació de les forces del mal. Ens diu sant Agustí: «El qui té la consciència en pau, està tranquil, i aquesta mateixa tranquil·litat és el dissabte del cor». En Jesucrist, el dissabte s'obre ja al do del diumenge.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Perquè la veritat és que en Ell, que tenia veritable cos i veritable ànima d'home, no era fals aquest afecte [afligit]. Per això es diuen coses veritables quan s'explica que es contristà amb ira per la duresa de cor dels jueus» (Sant Agustí)

-

«Un altre motiu que endureix el cor és el tancament en un mateix; construir un món en si mateix. Aquests ‘narcisistes religiosos’, que tenen el cor dur, busquen defensar-se amb aquests murs que construeixen al seu voltant» (Francesc)

-

«L'Evangelí relata molts incidents en què Jesús és acusat de violar la llei del dissabte. Però Jesús mai no va profanar la santedat d'aquest dia (cf. Mc 1,21; Jn 9,16). Amb autoritat, en dóna la interpretació autèntica: ‘El dissabte ha estat fet per a l'home, i no pas l'home per al dissabte’ (Mc 2,27)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.173)